

РЕШЕНИЕ

№ 3565

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12555** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на К. Д. М. от [населено място] чрез адв. Й. Ч. против решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е отменена Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С..

Посочва се, че с последната е отпусната на К. М. , на осн.чл.17 от ППЗСП,в качеството ѝ на придружител на дете,получило разрешение за лечение в чужбина , еднократна помощ в размер на 28291.08лв ,представляващи дневни разходи за престоя им в Р. Италия, но доколкото адм.орган не се е произнесъл по цялото ѝ искане по подаденото от нея заявление за отпускане на тази помощ ,на осн.чл. 62 от АПК е поискано допълване на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С., като се произнесе относно изплащането на еднократна помощ и за самото лице одобрено за лечение в чужбина и неговия донор.Вместо това ,искането е възприето като жалба срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. и е изпратена на по-горестоящия орган – Директора на дирекция Соц.подпомагане С.-град ,който се явявал некомпетентен орган ,поради което счита ,че решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град е нищожно. На следващо място ,счита че са нарушени адм.производствените правила ,като вместо да остави възприетата за жалба „ молба“ без движение и да укаже да се обоснове правен интерес,предвид позитивното развитие на административното производство ,приключило със Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С.. В случай ,че

съдът не приеме горната теза ,то било налице нарушение на материалния закон , тъй като се отказвало изплащане на помощна без основание ,при наличието на всички изкуеми по чл.17 ал.1 от ППЗСП документи. Моли за прогласяване на нищожността на решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е отменена Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. или неговата отмяна , на изложените в жалбата основания. Претендира съдебни разноски.

В съд.заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ч.,която поддържа жалбата и иска да бъде уважена. Изложени са допълнителни доводи за нейната основателност. Ответника чрез юриск. К. ,намира жалбата за неоснователна , а решението на Директора на ДСП С.-град за правилно и законосъобразно,тъй като не били представени изискуемите документи по чл.17 ал.3 от ППЗСП.

Административен съд София-град , като разгледа доказателствата по делото и съобрази становищата на страните и след задължителна преценка по чл.168 от АПК ,намира жалбата на К. Д. М. от [населено място] чрез адв. Й. Ч. против решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е отменена Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. за допустима и основателна по следните съображения:

Неоспорен от страните факт е развитото се производство пред Дирекция „Социално подпомагане“ район С. по реда на чл.11 и сл. от ЗСП, приключило с издаването на осн.чл.13 ал.2 от ЗСП на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. / стр.36 от делото /. С тази заповед се отпуска на основание чл.17 от ППЗСП на К. Д. М. ,сумата 28291.08лв,считано от 01.10.2020г.

С молба от 11.11.2020г до Директора на Дирекция „СП“ – С. / стр.34 от делото/, К. М. е поискала допълване на горесцитираната заповед ,на основание чл.62 ал.1 от АПК ,като компетентния адм.орган се произнесе досежно заявеното искане за отпускане на помощ по чл.17 от ППЗСП и за лицата С. С. М. и К. С. М., посочени в заявление-декларация № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/13.12.2018г .

Разпоредбата на чл.62 от АПК регламентира възможността за допълване на издадения от него адм.акт , когато органа не е отговорил на цялото искане , с което е сезиран: „Преди изтичане на срока за обжалване административният орган може да отстрани допуснати непълноти в акта. За нанесените промени се съобщава на заинтересованите лица. Решението за допълване подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред“ .

Изрично в молбата си от 11.11.2020г до Директора на Дирекция „СП“ – С. , жалбоподателката К. М. се е позовала на тази разпоредба и е поискала допълване на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С.,видно от съдържанието на самата молба. На какво основание Директора на Дирекция „СП“ – С. е преценил ,че се касае за жалба срещу тази заповед и е препратил ,същата на по-горестоящия орган – Директора на Дирекция „СП“ С. –град не става ясно. Дължимото произнасяне по искането по чл.62 от АПК е било в компетенциите на органа ,който е постановил адм.акт т.е в случая това е бил Директора на Дирекция „СП“ – С.. След като е получил „жалбата“ ,горестоящия адм.орган е имал две възможности : или да я върне за произнасяне на компетентния орган,тъй като се касае за искане по чл.62 от АПК или да я остави без разглеждане ,тъй като претенцията на К. Д. М. е удовлетворена – отпускната е поисканата по отношение на нея еднократна помощ по чл.17 от ППЗСП / основание по чл.88 т.3 от

АПК/. Извън компетенциите му е било произнасяне по същество на искането по чл.62 от АПК ,което обуславя нищожност на решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град. Липсата на формиран отказ по отношение на останалите лица С. С. М. и К. С. М., е дало основание на жалбоподателката да поиска допълване на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С., а не да обжалва позитивното по отношение на нея волеизявление на последния.

На основание чл.173 ал.2 от АПК , преписката следва да се върне на компетентния орган Директора на Дирекция „СП“ – С.. ,за произнасяне по молбата на К. Д. М. от [населено място] чрез адв. Й. Ч., за допълване на основание чл.62 от АПК на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. или мотивиран отказ да се допълни последната.

При този изход от процеса ответника ще следва да заплати сторените поделото разноски от жалбоподателя , които са в размер на 420лв ,съгласно списък по чл.80 от ГПК и док.за реалното им заплащане.

Съдът намира за неоснователно възражението на проц.представител на ответника за прекомерност на адв.възнаграждение на адв. Ч.,тъй като същото е дори под минимума предвиден в чл.8 ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО решение № 22- РД 06-0266/26.11.2020г на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е отменена Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С.

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция „СП“ – С.. ,за произнасяне по молбата на К. Д. М. от [населено място] чрез адв. Й. Ч., за допълване на основание чл.62 от АПК на Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1724/О/29.10.2020г на Директора на Дирекция „СП“ – С. или мотивиран отказ да се допълни последната.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция „СП“ – С.-град да заплати на К. Д. М. от [населено място] чрез адв. Й. Ч. сумата 420лв – разноски по делото.

Решението е окончателно ,на основание чл. 13 ал.6 от ЗСП

СЪДИЯ: